

Ötvös Németh Edit

Egyszer volt...

Dühöm fűzöm hosszú láncra
abrosz korca most hú társa
bőröm hasítom miszlikbe
az lesz a fenyőfa dísze.
Rontás ül a téli tájra
kezem dagad de ki bánja
gyorskötözővel meghúzó
pulóverem alá dugom
lélekerő lesz a nyerő
csipkeverő karemelő
pudingevő kalácsszelő
múlik ami kötelező.